

Krajský úřad Olomouckého kraje
Odbor dopravy a silničního hospodářství
Jeremenkova 40a, 779 00 Olomouc

Sp. zn.: KÚOK/139211/2024/ODSH-SD/9148
Č. j.: KUOK 27439/2025

Olomouc 21. 2. 2025

Vyřizuje: Mgr. Leona Honová
Telefon: 585 508 472
Datová schránka: qiabfmf
E-mail: posta@olkraj.cz

Počet listů: 3
Počet příloh: 0
Počet listů/svazků příloh: 0

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Olomouckého kraje v přenesené působnosti podle § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, jako příslušný správní orgán podle § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, přezkoumal podle § 89 odst. 2 správního řádu odvolání obviněného, pana [REDAKCE] (dále jen „obviněný“), zastoupeného advokátem Mgr. Zdeňkem Burdou, IČO: 05017131, se sídlem Fibichova 218, 276 01 Mělník (dále jen „zmocněnec“), proti rozhodnutí Magistrátu města Olomouce, Odboru agendy řidičů a motorových vozidel, oddělení přestupků v dopravě I, ze dne 4. 11. 2024, č. j. SMOL/481757/2024/OARMV/PDI/And, kterým byl uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, jehož se dopustil úmyslně porušením § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu tím, že dne 26. 2. 2024 v cca 17:12 hod. na silnici č. I/35, na 253 km, u obce Přáslavice, ve směru jízdy na Olomouc, při řízení osobního motorového vozidla tovární značky ŠKODA, RZ: [REDAKCE] nerespektoval nejvyšší dovolenou rychlost jízdy stanovenou zákonem o silničním provozu pro jízdu mimo obec na 90 km/h, kdy v měřeném úseku byla vozidlu na odjezdu naměřena rychlost jízdy 164 km/h, při zvážení možné odchylky měřicího zařízení ve výši $\pm 3 \%$ byla tedy jako nejnižší skutečná rychlost naměřena rychlost jízdy 159 km/h, čímž byla překročena nejvyšší dovolená rychlost mimo obec o 69 km/h.

Za tento přestupek byly obviněnému podle § 125c odst. 5 písm. b) a § 125c odst. 6 písm. b) zákona o silničním provozu uloženy správní tresty pokuta ve výši 7.000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců s účinností ode dne nabytí právní moci rozhodnutí. Podle § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění účinném do 30. 6. 2024, mu byla uložena povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč. Splatnost pokuty a náhrady nákladů řízení byla stanovena do 30 dnů ode dne právní moci rozhodnutí.

Podle § 90 odst. 5 správního řádu se odvolání obviněného **zamítá** a napadené rozhodnutí Magistrátu města Olomouce, Odboru agendy řidičů a motorových vozidel, oddělení přestupků v dopravě I, ze dne 4. 11. 2024, č. j. SMOL/481757/2024/OARMV/PDI/And, **se potvrzuje**.

O d ů v o d n ě n í

Krajský úřad Olomouckého kraje, Odbor dopravy a silničního hospodářství (dále jen „odvolací správní orgán“), obdržel odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Olomouce, Odboru agendy řidičů a motorových vozidel, oddělení přestupků v dopravě I (dále jen „správní orgán prvního stupně“), ze dne 4. 11. 2024, č. j. SMOL/481757/2024/OARMV/PDI/And, kterým byl obviněný uznán vinným z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o silničním provozu, za který mu byly uloženy správní tresty: pokuta ve výši 7.000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců od právní moci rozhodnutí. Obviněnému byla dále uložena povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč.

Z předloženého správního spisu vyplývá, že se obviněný dopustil přestupku tím, že dne 26. 2. 2024 v cca 17:12 hod. na silnici č. I/35, na 253 km, u obce Přáslavice, ve směru jízdy na Olomouc, při řízení osobního motorového vozidla tovární značky ŠKODA, RZ: ■■■■■ nerespektoval nejvyšší dovolenou rychlost jízdy stanovenou zákonem o silničním provozu pro jízdu mimo obec na 90 km/h, kdy v měřeném úseku byla vozidlu na odjezdu naměřena rychlost jízdy 164 km/h, při zvážení možné odchylky měřicího zařízení ve výši $\pm 3 \%$ byla tedy jako nejnižší skutečná rychlost naměřena rychlost jízdy 159 km/h, čímž byla překročena nejvyšší dovolená rychlost mimo obec o 69 km/h.

Odvolací správní orgán dále z předloženého správního spisu zjistil, že přestupek byl správnímu orgánu prvního stupně oznámen Policií ČR, Oddělení silničního dohledu, dne 6. 3. 2024. Správní orgán prvního stupně rozhodl o věci příkazem ze dne 23. 5. 2024. Tento byl obviněnému doručen cestou provozovatele poštovních služeb dne 30. 5. 2024 na adrese trvalého pobytu. Obviněný proti příkazu podal dne 3. 6. 2024 včasný nepodepsaný odpor, který dne 27. 6. 2024 na výzvu správního orgánu prvního stupně doplnil o podpis. Podáním odporu byl příkaz zrušen a správní orgán prvního stupně pokračoval v řízení o přestupku, které bylo zahájeno dnem doručení příkazu. Dne 10. 7. 2024 byla z datové schránky zmocněnce doručena plná moc opravňující zmocněnce jednat za obviněného a substituční plná moc udělená k nahlédnutí do spisu panu Ondřeji Smíškovi. Ten se dne 11. 7. 2024 dostavil k nahlédnutí do spisu. Následně byl obviněný předvolán k ústnímu jednání na den 19. 8. 2024. Předvolání k ústnímu jednání bylo obviněnému doručeno prostřednictvím datové schránky zmocněnce dne 18. 7. 2024. Dne 9. 8. 2024 se zmocněnec písemně omluvil z ústního jednání z důvodu kolize s jiným ústním jednáním. Dále uvedl, že obviněný byl policisty donucen ke svému vyjádření, které napsal do Oznámení přestupku. Nevěděl, že se může proti křivému obvinění bránit ihned na místě. Souřadnice GPS ukazují na místo mimo komunikaci, kde k překročení rychlosti nemohlo dojít. RZ na Záznamu o přestupku je velice špatně čitelná, muselo dojít k záměně vozidel. Navrhnul dokazování svědeckou výpovědí zasahujících policistů.

Dne 19. 8. 2024 byla věc přestupku projednána v nepřítomnosti obviněného. Závěrem ústního jednání bylo správním orgánem prvního stupně konstatováno, že bude vyhověno návrhu zmocněnce a bude proveden výslech navrhaných svědků.

Proto nařídil nový termín ústního jednání na den 1. 10. 2024, předvolání bylo obviněnému doručeno cestou zmocněnce dne 29. 8. 2024. K předvolání předvolal také svědky, zasahující policisty.

K ústnímu jednání se dne 1. 10. 2024 dostavil advokátní koncipient Mgr. Ing. Pavel Očenášek, Ph.D., na základě substituční plné moci ze dne 24. 9. 2024 udělené zmocněncem JUDr. Josefu Hasalovi a substituční plné moci ze dne 30. 9. 2024 udělené JUDr. Hasalou. V rámci ústního jednání byly provedeny výsledky svědků, zasahujících policistů. Dne 10. 10. 2024 se k věci písemně vyjádřil zmocněnec, když uvedl, že obviněný i nadále nesouhlasí s přestupkem, vytýkal, že ve spisové dokumentaci chybí osvědčení policisty [REDAKCE] k manipulaci s rychloměrem.

Poté správní orgán prvního stupně rozhodl o vině obviněného rozhodnutím ze dne 4. 11. 2024, které bylo obviněnému doručeno prostřednictvím datové schránky zmocněnce dne 7. 11. 2024. Proti uvedenému rozhodnutí podal zmocněnec dne 15. 11. 2024 včasné blanketní odvolání. Dne 28. 11. 2024 doplnil odvolání o odvolací důvody. V odvolání obviněný opět namítá chybějící oprávnění (osvědčení) policistů k prováděnému měření. Tím má být nepřezkoumatelná správnost měření a rozhodnutí má být proto nezákonné.

Správní orgán prvního stupně neshledal důvody pro vyhovění odvolání, a proto ho předal se svým stanoviskem odvolacímu správnímu orgánu. Po zjištění, že odvolání bylo podáno včas a je přípustné, odvolací správní orgán přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Přitom dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.

Nejprve odvolací správní orgán stručně shrnuje, že provedeným dokazováním bylo obviněnému spáchání přestupku dostatečně a bez důvodných pochybností prokázáno. Ohledně závěrů o vině jsou skutkové i právní závěry správního orgánu prvního stupně v souladu se zákonem.

Ke zjištěnému skutkovému stavu odvolací správní orgán uvádí, že ust. § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu stanoví, že *řidič motorového vozidla o maximální přípustné hmotnosti nepřevyšující 3 500 kg, vozidla základní složky integrovaného záchranného systému a autobusu smí jet mimo obec rychlostí nejvýše 90 km/h; na silnici pro motorová vozidla rychlostí nejvýše 110 km/h a na dálnici rychlostí nejvýše 130 km/h. Řidič jiného motorového vozidla smí jet rychlostí nejvýše 80 km/h.*

Přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 téhož zákona se fyzická osoba dopustí tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 40 km/h a více nebo *mimo obec o 50 km/h a více.*

Vozidlu obviněného byla silničním laserovým rychloměrem TruCAM II naměřena rychlost jízdy 164 km/h. Český metrologický institut stanovil opatřením obecné povahy ze dne 19. 5. 2010, č. 0111-OOP-C005-09, pro rychloměry užívané při kontrole dodržování pravidel silničního provozu nejvyšší přípustnou chybu měření v toleranci ± 3 km/h při měření rychlostí menších nebo rovných 100 km/h a ± 3 % při měření rychlostí větších než 100 km/h. V tomto případě tedy rychlost změřeného vozidla činila nejméně 159 km/h. Obviněný při řízení vozidla porušil nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec stanovenou ust. § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu na 90 km/h. Uvedeným jednáním obviněný překročil nejvyšší dovolenou rychlost v daném místě o 69 km/h a dopustil se tak přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o silničním provozu. Ověřovací list č. 8012-OL-70800-23 (list č. 5 spisu) vydaný

Českým metrologickým institutem Brno s datem vydání 16. 11. 2023 potvrzuje, že silniční laserový rychloměr LTI 20/20 TruCAM II výrobce Laser Technology, Inc., USA, měl v době měření rychlosti vozidla požadované metrologické vlastnosti. Doba platnosti ověření byla v souladu s vyhláškou Ministerstva průmyslu a obchodu č. 345/2002 Sb., kterou se stanoví měřidla k povinnému ověřování a měřidla podléhající schválení typu, ve znění pozdějších předpisů, stanovena na 1 rok, tedy do 15. 11. 2024.

Stěžejním důkazem je Záznam o přestupku (list č. 3 spisu), který obsahuje zaznamenaná data o měření, naměřenou rychlost, čas a místo měření, vzdálenost, dovolenou rychlost, GPS a snímek z měřiče zřetelně zachycující změřené vozidlo. Registrační značka na změřeném vozidle je dle názoru odvolacího správního orgánu čitelná, taktéž tovární značka vozidla je zřejmá, barva vozidla černá. Záměrný kříž se nachází na změřeném vozidle. O přestupku bylo v místě kontroly sepsáno Oznámení přestupku překročení nejvyšší dovolené rychlosti (list č. 2 spisu), do kterého byly zapsány údaje o řidiči (obviněném), informace o naměřené rychlosti a podezření z přestupku. Do oznámení se obviněný vyjádřil cit.: „*Souhlasím se spácháním. Prosím o co nejrychlejší projednání,*“ a podepsal jej. Policisté rovněž pořídili fotodokumentaci zastaveného vozidla a obviněného. Z fotodokumentace je zřejmé, že se jedná o stejné černé vozidlo, totožné tovární značky i registrační značky jako bylo zachyceno na snímku z rychloměru.

V rámci ústního jednání pak byly provedeny svědecké výpovědi zasahujících policistů (listy č. 41 - 48 spisu), ve kterých svědci shodně objasnili okolnosti měření a průběh kontroly daného dne. Oba se shodli na tom, že rychloměr obsluhoval svědek [REDAKCE] který do protokolu také na dotaz správního orgánu prvního stupně uvedl, že je k používání daného typu měřicího zařízení proškolen. Dále svědci shodně uvedli, že k záměně vozidla ani řidiče dojít nemohlo, neboť se jednalo o stejné vozidlo a měli ho po celou dobu na dohled. Oba svědci uvedli, že na obviněného nečinili žádný nátlak, aby se vyjádřil do sepsaného oznámení, pouze ho o všem poučili a když jim sdělil, že chce, aby to bylo co nejdříve vyřešeno, doporučil mu policista [REDAKCE] aby se v tom smyslu do oznámení vyjádřil, že on to také napíše do úředního záznamu. Svědci se také jednoznačně shodli na tom, že obviněný se během kontroly choval velice slušně, byl si přestupku vědom, spolupracoval, což byl důvod, proč mu nezadrželi řidičský průkaz. Do vytisknutých mapek pak nezávisle na sobě zcela shodně zaznačili měřicí stanoviště, přibližné místo změření vozidla řízeného obviněným a místo, kde byl zastaven.

Všechny podklady jsou ve vzájemném souladu a neodporují si. Svědci vyčerpávajícím způsobem popsali celou událost, kterou si vzpomínali, pamatovali si specifika projednávání, jejich výpovědi působí velice věrohodně. Policisty lze pokládat za osoby nestranné, plnící úkoly pouze na základě služební povinnosti, které na bezdůvodném poškození obviněného nemají jakýkoliv zájem. Naopak, v tomto případě dokonce uznali, že se obviněný na místě choval velice slušně. Oproti tomu zmocněnec, který za obviněného jedná, jenž má za cíl obviněného z přestupku vyvinít, nemusí činit pravdivá tvrzení, a v tomto světle, i vzhledem k ostatním důkazům a podkladům, jeho verze o tom, že byl obviněný k něčemu nucen, nevyznívá vůbec věrohodně. Toto tvrzení zmocněnce tak odvolací správní orgán považuje za účelové. Lze uzavřít, že obviněnému bylo přestupkové jednání řádně prokázáno, neboť rychlost vozidla obviněného byla řádně změřena ověřeným rychloměrem a nedošlo k žádné pochybnosti o osobě pachatele ani k záměně vozidla.

Mezi další námitky vznesené v průběhu prvostupňového řízení patří tvrzení, že GPS souřadnice ukazují na místo mimo komunikaci, kde k překročení rychlosti nemohlo dojít. Na to správní orgán prvního stupně reagoval v rozhodnutí, kde konstatoval, že se jedná o souřadnice umístění měřicího zařízení a nikoli místa spáchání. Při ústním jednání také provedl důkaz mapou z místa přestupku, na které je zobrazena poloha měřicího zařízení dle GPS souřadnic uvedených v záznamu o přestupku (odvolacím správní orgánem ověřeno dne 19. 2. 2025 na odkazu <https://mapy.cz/s/pulamutasa>) a pomocí funkce „Měření vzdálenosti a plochy“ je od této polohy odměřena ve směru jízdy měřeného vozidla vzdálenost cca 165 m, což je údaj o vzdálenosti rychloměru od měřeného vozidla (dle záznamu o přestupku přesná vzdálenost činí 165,3 m, tu však nelze v mapě odměřit, nicméně rozdíl je pro výsledné ověření zanedbatelný). Tím správní orgán prvního stupně zjistil místo spáchání přestupku, které také plně odpovídá snímku ze Záznamu o přestupku. Odvolací správní orgán se s touto argumentací zcela ztotožňuje.

Absenci osvědčení policisty o proškolení k obsluze rychloměru argumentoval správní orgán prvního stupně již v napadeném rozhodnutí na str. 3 – 4, a to tím, že policisté jsou proškoleni svým zaměstnavatelem a v případě absence tohoto osvědčení by daný policista nemohl být zaměstnavatelem pověřen k výkonu této činnosti. V neposlední řadě oba svědci ve své svědecké výpovědi uvedli, že jsou řádně proškoleni k používání daného typu měřicího zařízení. S tím odvolací správní orgán zcela souhlasí a dodává, že zmocněnec neuvedl žádný relevantní důvod schopný zpochybnit proškolení příslušníka Policie ČR, který prováděl měření. Nejvyšší správní soud setrvale judikuje, že není nutné prokazovat proškolení policistů, neboť se vychází ze skutečnosti, že policistům jsou svěřovány úkoly odpovídající jejich kvalifikaci a pracovnímu zařazení, a že jsou k nim adekvátně proškoleni. V rozsudku ze dne 8. 11. 2018, č. j. 9 As 242/2017-50, www.nssoud.cz, Nejvyšší správní soud uvádí: „*nejdou-li k pochybnostem dány konkrétní důvody, pak lze vycházet z předpokladu, že měření prováděl policista, který je k této činnosti dostatečně proškolen*“. K podobným závěrům Nejvyšší správní soud došel např. i v rozsudcích č. j. 3 As 29/2011-51 nebo č. j. 1 As 304/2018-39. S ohledem na shora uvedené odvolací správní orgán konstatuje, že prokazovat proškolení policistů by bylo v daném případě nadbytečné.

Dle ust. § 15 zákona o odpovědnosti za přestupky je k odpovědnosti za přestupek fyzické osoby vyžadováno zavinění. V nyní projednávané věci správní orgán prvního stupně označil jednání obviněného jako nepřímý úmysl. Odvolací správní orgán se s tímto názorem ztotožňuje. Na základě svých zkušeností řidiče motorového vozidla a znalostí, jež nabyl pro získání řidičského oprávnění, si obviněný musel být takto výrazného překročení rychlosti vědom, a to zejména s ohledem na výši rychlosti jízdy.

Správní orgán prvního stupně ve výroku rozhodnutí uvedl použitá ustanovení § 125c odst. 5 písm. b) a § 125c odst. 6 písm. b) zákona o silničním provozu, podle kterých správní tresty pokuty a zákazu činnosti stanovil. Pravidla k individualizaci správních trestů jsou určena v § 37 a násl. zákona o odpovědnosti za přestupky. Jednotlivé okolnosti jsou vyhodnoceny v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Ke způsobu odůvodnění těchto skutečností nemá odvolací správní orgán žádné námitky. Správní orgán prvního stupně shledal převážně polehčující okolnosti. Odvolací správní orgán dodává, že i slušné chování obviněného při silniční kontrole a jeho spolupráce s policisty mohou být vyhodnoceny v jeho prospěch, kdy okolnosti naznačují, že se v případě tohoto přestupku patrně jedná o ojedinělý exces. Na druhou stranu, s ohledem na míru překročení rychlosti, skoro 20 km/h nad limitem pro danou skutkovou podstatu, bylo uložení správních trestů na samé spodní hranici zákonného

rozpětí od správního orgánu prvního stupně velmi benevolentní. Přesto má odvolací správní orgán za to, že uložené správní tresty splní preventivní účel a v budoucnu povedou k vyšší disciplíně a ukázněnosti obviněného jako účastníka silničního provozu a respektování povinností řidiče vozidla.

Předložené podklady pro rozhodnutí a provedené důkazy tedy považuje odvolací správní orgán za dostatečné. S odůvodněním rozhodnutí tak, jak jej uvedl správní orgán prvního stupně, se odvolací správní orgán ztotožňuje a napadené rozhodnutí tak lze označit za zákonné, věcně správné a přezkoumatelné.

Odvolací správní orgán upozorňuje, že v souladu s § 94a odst. 1 zákona o silničním provozu držitel řidičského oprávnění pozbývá řidičské oprávnění dnem právní moci rozhodnutí, kterým mu byl příslušným správním úřadem uložen správní trest zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel, a držitel řidičského oprávnění je povinen odevzdat řidičský průkaz příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností do 5 pracovních dnů ode dne, kdy rozhodnutí nabylo právní moci.

K zákazu činnosti odvolací správní orgán uvádí, že po uplynutí poloviny doby tohoto správního trestu může obviněný požádat o upuštění od výkonu zbývající části.

Po výkonu správního trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel nebo po upuštění od výkonu zbytku správního trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel, je nutné nejprve požádat o vrácení řidičského oprávnění příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností (§ 102 odst. 1 zákona o silničním provozu).

Odvolací správní orgán neshledal zákonné důvody, pro které by napadené rozhodnutí doplnil, změnil nebo zrušil, a proto v souladu s § 90 odst. 5 správního řádu podané odvolání zamítl.

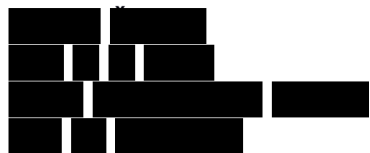
P o u č e n í

Proti rozhodnutí odvolacího správního orgánu se podle § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat.

Mgr. František Pěruška
vedoucí odboru

Obdrží:

Pan

prostřednictvím:

Mgr. Zdeněk Burda, advokát

IČO: 05017131

Leknínová 3033/7

106 00 Praha 10 – Záběhlice